

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. LP66/2008
din 27.03.2008

privind protecția indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate

Publicat : 25.07.2008 în MONITORUL OFICIAL Nr. 134-137 art. 527 Data intrării în vigoare

MODIFICAT

[*LP52 din 16.03.23, MO97-99/24.03.23 art.150; în vigoare 24.03.23*](#)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Domeniul de reglementare și cadrul juridic

(1) Prezenta lege stabilește norme ce țin de înregistrarea, protecția juridică și utilizarea indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate.

(2) Raporturile juridice apărute în urma înregistrării, protecției juridice și utilizării indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate sînt reglementate de Constituția Republicii Moldova, Codul civil al Republicii Moldova, Codul cu privire la știință și inovare al Republicii Moldova, Codul Vamal al Republicii Moldova, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, de prezenta lege și de alte acte normative.

(3) În cazul în care tratatele internaționale din domeniu la care Republica Moldova este parte stabilesc alte norme decît cele prevăzute de prezenta lege, se aplică normele tratatelor internaționale.

Articolul 2. Noțiuni principale

În sensul prezentei legi, următoarele noțiuni principale semnifică:

denumire geografică - nume geografic care desemnează locuri existente, regiuni sau țări;

indicație geografică - denumire a unei regiuni sau a unei localități, a unui loc determinat sau, în cazuri excepționale, a unei țări, care servește la desemnarea unui produs original din această regiune sau localitate, din acest loc determinat sau din această țară și care posedă o calitate specifică, reputație sau alte caracteristici ce pot fi atribuite acestei origini geografice și cel puțin una dintre ale cărui etape de producție se desfășoară în aria geografică delimitată;

denumire de origine - denumire geografică a unei regiuni sau localități, a unui loc determinat

sau, în cazuri excepționale, a unei țări, care servește la desemnarea unui produs originar din această regiune, localitate, loc determinat sau țară și a cărui calitate sau caracteristici sînt, în mod esențial sau exclusiv, datorate mediului geografic, cuprinzînd factorii naturali și umani, ale cărui etape de producție se desfășoară, toate, în aria geografică delimitată;

etapă de producție - producere, procesare sau preparare;

arie limitrofă - arie aflată în imediata vecinătate a ariei geografice delimitate;

specificitate - caracteristică sau ansamblu de caracteristici prin care un produs agricol sau alimentar se distinge în mod clar de alte produse agricole sau alimentare similare aparținînd aceleiași categorii;

tradițional - utilizare dovedită pe piața națională pentru o perioadă care permite transmiterea între generații; această perioadă este de cel puțin 30 de ani;

specialitate tradițională garantată - produs agricol sau alimentar tradițional a cărui specificitate este recunoscută prin înregistrare conform prezentei legi;

control oficial - orice formă de control efectuat de o autoritate competentă în vederea verificării conformității produselor cu caietul de sarcini pentru produsele cu denumire de origine protejată, cu indicație geografică protejată și pentru specialitățile tradiționale garantate;

Aranjamentul de la Lisabona - Aranjamentul de la Lisabona din 31 octombrie 1958 privind protecția denumirilor de origine și înregistrarea internațională a acestora;

Birou Internațional - Biroul Internațional al Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale;

înregistrare internațională - înregistrare a unei denumiri de origine, efectuată conform Aranjamentului de la Lisabona;

cerere internațională - cerere de înregistrare internațională;

Registru internațional - colecție oficială de date, ținută de Biroul Internațional, referitoare la înregistrările internaționale a căror înscriere este prevăzută de Aranjamentul de la Lisabona, indiferent de suportul pe care aceste date sînt păstrate.

Articolul 3. Oficiul national

(1) Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală, denumită în continuare AGEPI, este oficiul național în domeniul protecției proprietății intelectuale și unica autoritate care acordă pe teritoriul Republicii Moldova protecție juridică indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate în condițiile prezentei legi.

(2) AGEPI:

a) elaborează proiecte de acte legislative și de alte acte normative în domeniul protecției indicațiilor geografice, denumirilor de origine și specialităților tradiționale garantate, instrucțiuni, alte acte necesare aplicării prezentei legi;

b) recepționează și examinează cererile de înregistrare a indicațiilor geografice, a denumirilor de origine și a specialităților tradiționale garantate, înregistrează indicațiile geografice protejate, denumirile de origine protejate și specialitățile tradiționale garantate și eliberează

certIFICATE privind dreptul de utilizare a indicațiilor geografice protejate și a denumirilor de origine protejate, publică date oficiale în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală, denumit în continuare BOPI;

c) ține registrele naționale ale cererilor de înregistrare a indicațiilor geografice, a denumirilor de origine și a specialităților tradiționale garantate și registrele naționale ale indicațiilor geografice protejate, denumirilor de origine protejate și specialităților tradiționale garantate;

d) asigură completarea și păstrarea colecțiilor naționale de indicații geografice protejate, de denumiri de origine protejate și de specialități tradiționale garantate;

e) este autoritatea competentă a Republicii Moldova în cadrul Uniunii Speciale a Țărilor Membre la Aranjamentul de la Lisabona;

f) exercită și alte atribuții prevăzute de lege.

(3) AGEPI reprezintă Republica Moldova în Organizația Mondială a Proprietății Intelectuale, în alte organizații internaționale și interstatale pentru protecția proprietății intelectuale, întreține cu ele relații de cooperare în domeniu.

Capitolul II

PROTECȚIA JURIDICĂ, DREPTURILE CONFERITE

ȘI DECĂDEREA DIN PROTECȚIE

Articolul 4. Prevederi generale de protecție juridică

Protecția juridică a indicațiilor geografice, a denumirilor de origine și a specialităților tradiționale garantate pe teritoriul Republicii Moldova se asigură în temeiul înregistrării lor la AGEPI, în modul stabilit de prezenta lege, sau în baza tratatelor internaționale, inclusiv a acordurilor bilaterale, la care Republica Moldova este parte.

Articolul 5. Protecția denumirii de origine și a indicației

geografice

(1) Poate fi protejată în calitate de denumire de origine denumirea geografică a unei regiuni sau localități, a unui loc determinat sau, în cazuri excepționale, a unei țări, care servește la desemnarea unui produs:

a) originar din această regiune sau localitate, din acest loc determinat sau din această țară; și

b) a cărui calitate sau caracteristici sînt, în mod esențial sau exclusiv, datorate mediului geografic, cuprinzînd factorii naturali și cei umani; și

c) ale cărui etape de producție se desfășoară, toate, în aria geografică delimitată.

(2) Poate fi protejată în calitate de indicație geografică denumirea unei regiuni sau localități, a unui loc determinat sau, în cazuri excepționale, a unei țări, care servește la desemnarea unui produs:

a) originar din această regiune sau localitate, din acest loc determinat sau din această țară; și

b) care posedă o calitate specifică, reputație sau alte caracteristici ce pot fi atribuite acestei origini geografice; și

c) cel puțin una dintre ale cărei etape de producție se desfășoară în aria geografică delimitată.

(3) Sînt, de asemenea, considerate denumiri de origine sau indicații geografice denumirile geografice sau negeografice tradiționale ce desemnează un produs care îndeplinește condițiile prevăzute la alin.(1) sau (2).

(4) Prin derogare de la alin.(1), sînt asimilate denumirilor de origine unele denumiri geografice în cazul cînd materia primă a produselor pe care le desemnează aceste denumiri provine dintr-o arie geografică mai vastă sau diferită de aria de prelucrare, cu condiția ca:

a) aria de producere a materiei prime să fie delimitată; și

b) să existe condiții deosebite pentru producerea materiei prime; și

c) să existe un regim de inspecție care să asigure respectarea condițiilor prevăzute la lit.b).

Denumirile în cauză trebuie să fi fost recunoscute ca denumiri de origine înainte de 1 mai 2004.

(5) În sensul alin.(4), sînt considerate drept materie primă doar animalele vii, carnea și laptele.

(6) Prin derogare de la prevederile alin. (1) și (2) și cu condiția ca acest lucru să fie prevăzut în caietul de sarcini și să fie efectuat sub supravegherea autorității competente desemnate în conformitate cu art. 33 alin. (1), strugurii destinați producerii vinurilor cu denumire de origine protejată sau indicație geografică protejată pot fi procesați, transformați în vin (vinificați) în aria limitrofă.

(7) Prin derogare de la prevederile alin. (2) și cu condiția ca acest lucru să fie prevăzut în caietul de sarcini și să fie efectuat sub supravegherea autorității competente desemnate în conformitate cu art. 33 alin. (1), strugurii destinați producerii vinurilor cu indicație geografică protejată pot fi procesați, transformați în vin (vinificați) dincolo de aria limitrofă pînă la data de 31 decembrie 2020.

(8) Prin derogare de la prevederile alin. (1) și cu condiția ca acest lucru să fie prevăzut în caietul de sarcini și să fie efectuat sub supravegherea autorității competente desemnate în conformitate cu art. 33 alin. (1), un produs poate fi transformat în vin spumant sau în vin petiant cu denumire de origine protejată dincolo de aria limitrofă în cazul în care această practică era utilizată anterior datei de 25 octombrie 2008.

Articolul 6. Protecția specialității tradiționale garantate

(1) În calitate de specialitate tradițională garantată poate fi protejat un produs agricol sau alimentar care:

a) este obținut din materie primă tradițională; sau

b) se caracterizează printr-o compoziție tradițională; sau

c) se caracterizează printr-un mod de producere și/sau de prelucrare ce corespunde unui tip tradițional de producere și/sau de prelucrare.

(2) Caracteristica sau ansamblul de caracteristici care determină specificitatea produsului trebuie să fie legate de proprietățile intrinseci ale acestuia, cum ar fi proprietățile sale fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice, de metoda de producție sau de condițiile specifice care prevalează pe durata producerii. Aspectul exterior al unui produs agricol sau alimentar nu este considerat a fi o caracteristică a specificității acestuia.

(3) Specificitatea produsului nu poate să se limiteze nici la o compoziție calitativă sau cantitativă, nici la un mod de producție prevăzut de legislație, nici la normele stabilite de organismele de standardizare ori stabilite arbitrar. În același timp, această prevedere nu se aplică în cazul când prevederile legislației sau normele menționate au fost stabilite în scopul definirii specificității unui produs.

(4) Pentru a fi înregistrată, denumirea specialității tradiționale garantate trebuie:

a) să fi fost utilizată în mod tradițional pentru a desemna produsul specific; sau

b) să indice caracterul tradițional sau caracterul specific al produsului.

(5) Dacă denumirea specialității tradiționale garantate solicitată spre înregistrare este utilizată de asemenea într-o altă regiune a Republicii Moldova sau într-o altă țară, pentru a distinge produse comparabile sau produse care au o denumire identică ori similară, denumirea specialității tradiționale garantate va fi însoțită de mențiunea „Fabricat potrivit tradițiilor”, urmată imediat de numele regiunii sau țării corespunzătoare denumirii solicitate spre înregistrare.

(6) Denumirea unei specialități tradiționale garantate poate conține un termen geografic fără a prejudicia dreptul de utilizare a unei denumiri de origine protejate sau a unei indicații geografice protejate, dreptul asupra unei mărci sau alte drepturi de proprietate intelectuală.

(7) Denumirea unui soi de plantă sau a unei rase de animale poate fi utilizată în denumirea unei specialități tradiționale garantate cu condiția să nu inducă în eroare consumatorul în privința naturii produsului.

Articolul 7. Motive de refuz la înregistrare

(1) Sînt excluse de la protecție și nu pot fi înregistrate:

a) în calitate de denumiri de origine - denumirile care nu îndeplinesc condițiile specificate la art.5 alin.(1) sau, după caz, la alin.(3), sau la alin.(4);

b) în calitate de indicații geografice - indicațiile care nu îndeplinesc condițiile specificate la art.5 alin.(2) sau, după caz, la alin.(3);

c) în calitate de specialități tradiționale garantate - produsele agricole sau alimentare care nu îndeplinesc condițiile specificate la art.6;

d) în calitate de denumiri de origine, indicații geografice și denumiri de specialități tradiționale garantate - denumirile care sînt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri;

e) în calitate de denumiri de origine și indicații geografice - denumirile devenite generice.

(2) O denumire nu poate fi înregistrată ca denumire de origine sau ca indicație geografică și în cazul când ea:

a) este identică sau similară cu o marcă anterior înregistrată pentru produse identice sau similare cu cele pentru care se solicită înregistrarea denumirii de origine sau indicației geografice, în situația în care, ținând cont de reputația și de renumele mărcii, precum și de durata utilizării acesteia, înregistrarea va fi de natură să inducă în eroare consumatorul în ceea ce privește identitatea adevărată a produsului;

b) este în conflict cu denumirea total omonimă a unui soi de plante sau a unei rase de animale pentru produse comparabile, dacă se demonstrează, înainte de expirarea termenului de opoziție prevăzut la art.22, că soiul sau rasa în cauză, în afara ariei delimitate și înaintea datei de depunere a cererii de înregistrare a denumirii de origine sau a indicației geografice, a făcut deja obiectul unei producții comerciale, astfel încât consumatorii riscă să confunde cu soiul sau cu rasa produsele ce poartă denumirea înregistrată.

(3) O denumire omonimă sau parțial omonimă cu o denumire deja protejată conform prezentei legi va putea fi refuzată la înregistrare dacă, ținând cont de uzanțele locale și tradiționale și de riscul efectiv de confuzie, ea creează în percepția consumatorului impresia eronată că produsele sînt originare din alt teritoriu, chiar dacă denumirea în cauză este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau localitatea din care sînt originare produsele agricole sau alimentare pe care aceasta le desemnează.

(4) În calitate de specialitate tradițională garantată nu poate fi înregistrat un produs agricol sau alimentar a cărui specificitate rezidă în proveniența sa ori în originea sa geografică. Totuși, utilizarea termenilor geografici în denumire este autorizată fără a aduce prejudicii altor drepturi de proprietate intelectuală anterior dobîndite, în special celor referitoare la mărci, la denumiri de origine protejate și la indicații geografice protejate.

(5) Nu poate fi înregistrată o specialitate tradițională garantată a cărei denumire exprimă specificitatea produsului agricol sau alimentar, în sensul art.6 alin.(4) lit.b), care:

a) face referință numai la cerințe de ordin general, utilizate pentru un ansamblu de produse agricole sau alimentare, sau la cele prevăzute în actele normative în vigoare;

b) este înșelătoare, cum ar fi o denumire ce face referință la o caracteristică evidentă a produsului sau la o caracteristică ce nu corespunde caietului de sarcini și astfel apare riscul inducerii în eroare a consumatorului în ceea ce privește caracteristicile produsului.

(6) În sensul prezentei legi, prin denumire devenită generică se înțelege denumirea unui produs care, chiar dacă conține o indicație a locului sau a regiunii unde acest produs a fost inițial fabricat sau comercializat ori constituie o derivată a unei asemenea indicații, și-a pierdut sensul său primar și a devenit în Republica Moldova denumirea comună a unui produs ori indică specia, calitatea, categoria sau orice altă proprietate sau caracteristică a acestuia.

(7) Pentru a stabili dacă o denumire a devenit generică, se va ține cont de toți factorii, în special de:

a) situația existentă în zona de unde provine denumirea și în zonele de consum;

b) prevederile legislației naționale din domeniu sau, după caz, de prevederile legislației din țara de origine a denumirii corespunzătoare.

Articolul 8. Caietul de sarcini

(1) Pentru a beneficia de o denumire de origine protejată sau de o indicație geografică protejată ori pentru a fi recunoscut ca specialitate tradițională garantată, un produs trebuie să fie conform condițiilor stabilite într-un caiet de sarcini, omologat printr-o decizie a autorității competente desemnate în conformitate cu art. 34 alin. (1).

(2) Caietul de sarcini pentru o denumire de origine sau pentru o indicație geografică trebuie să conțină:

a) denumirea de origine sau indicația geografică solicitată spre înregistrare;

b) denumirea și descrierea produsului, inclusiv, dacă este cazul, a materiei prime, precum și principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice și/sau organoleptice ale produsului;

c) delimitarea ariei geografice și, dacă este cazul, elemente care să indice respectarea prevederilor art.5 alin.(4);

d) elemente care să ateste că produsul provine din aria geografică delimitată, în sensul art.5 alin.(1) sau (2), după caz;

e) descrierea metodei de obținere a produsului și, dacă este cazul, a metodelor locale, loiale și constante, de obținere a acestuia, precum și descrierea elementelor referitoare la ambalaj, dacă solicitantul constată și justifică necesitatea ambalării produsului în aria geografică delimitată, pentru a păstra calitatea, pentru a garanta originea sau pentru a asigura controlul;

f) elemente care să justifice, după caz:

- legătura dintre calitatea sau caracteristicile produsului și mediul geografic, în sensul art.5 alin.(1) lit.b), sau;

- legătura dintre o calitate specifică, reputație sau alte caracteristici ale produsului și originea sa geografică, în sensul art.5 alin.(2) lit.b);

g) denumirile și adresele autorităților competente sau ale organismelor abilitate să verifice respectarea prevederilor caietului de sarcini, precum și precizarea misiunii lor;

h) orice reguli specifice de etichetare a produsului în cauză;

i) oricare alte eventuale cerințe, stabilite de lege, ce trebuie respectate.

(3) Caietul de sarcini pentru o specialitate tradițională garantată trebuie să conțină:

a) denumirea propusă spre înregistrare, în versiunile lingvistice corespunzătoare;

b) descrierea produsului, inclusiv principalele caracteristici fizice, chimice, microbiologice sau organoleptice care demonstrează caracterul specific al acestuia;

c) descrierea metodei de producție care trebuie respectată de producători, inclusiv natura și caracteristicile materiilor prime sau ale ingredientelor utilizate, după caz, precum și metoda prin care este preparat produsul; și

d) elementele esențiale care definesc caracterul tradițional al produsului.

Articolul 9. Dreptul la protecție

(1) O denumire de origine, o indicație geografică sau o specialitate tradițională garantată va fi înregistrată dacă:

a) corespunde prevederilor art.5 sau art.6, după caz, precum și art.8, și nu este exclusă de la protecție în temeiul prevederilor art.7;

b) cererea de înregistrare corespunde cerințelor stabilite în prezenta lege.

(2) Doar un grup este în drept să depună o cerere de înregistrare a unei denumiri de origine, a unei indicații geografice sau a unei specialități tradiționale garantate. În sensul prezentei legi, prin „grup” se înțelege orice asociere, indiferent de forma sa juridică, alcătuită în principal din producători sau prelucrători ai produselor specificate în cerere. Regulile specifice aplicate grupului se stabilesc în Regulamentul privind procedura de depunere, examinare și înregistrare a indicațiilor geografice, a denumirilor de origine și a specialităților tradiționale garantate, denumit în continuare Regulament, aprobat de Guvern.

La un grup care depune o cerere de înregistrare a unei denumiri de origine, a unei indicații geografice sau a unei specialități tradiționale garantate se pot asocia și alte părți interesate.

O persoană, fizică sau juridică, ori o autoritate competentă desemnată în conformitate cu art. 34 alin. (1) poate fi asimilată unui grup care depune o cerere de înregistrare a unei denumiri de origine, a unei indicații geografice sau a unei specialități tradiționale garantate în condițiile stabilite în Regulament.

(3) Un grup poate depune cerere de înregistrare a unei denumiri de origine, a unei indicații geografice sau a unei specialități tradiționale garantate numai pentru produsele pe care le produce sau le obține el însuși ori, în cazul unei autorități competente desemnate în conformitate cu art. 34 alin. (1) - doar pentru produsele ce țin de domeniile reglementate de autoritatea menționată.

(4) Dreptul de utilizare a unei denumiri de origine protejate va aparține în comun persoanelor care produc, prelucrează și prepară produsele respective în aria geografică corespunzătoare, cu respectarea prevederilor caietului de sarcini.

(5) Dreptul de utilizare a unei indicații geografice protejate va aparține în comun persoanelor care produc și/sau prelucrează, și/sau prepară produsele respective în aria geografică corespunzătoare, cu respectarea prevederilor caietului de sarcini.

(6) Orice persoană fizică sau orice persoană juridică, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, din aria geografică delimitată corespunzătoare, care produce produse în conformitate cu prevederile caietului de sarcini pentru o denumire de origine protejată sau pentru o indicație geografică protejată dobândește dreptul de utilizare a acesteia în condițiile prezentei legi și ale Regulamentului.

(7) O denumire înregistrată ca specialitate tradițională garantată poate fi utilizată de orice persoană fizică sau juridică care comercializează un produs ce este conform cu caietul de sarcini corespunzător.

Articolul 10. Durata protecției

(1) Durata protecției unei denumiri de origine, a unei indicații geografice sau a unei specialități tradiționale garantate începe din data de depozit a cererii și este nelimitată.

(2) Dreptul de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate se dobândește și se menține doar pentru perioada în care se respectă condițiile prevăzute în caietul de sarcini pentru produsul respectiv.

(5) Autoritățile competente desemnate în conformitate cu art. 34 alin. (1), în termen de 5 zile lucrătoare, vor comunica AGEPI datele despre persoanele fizice sau juridice care au dobândit dreptul de utilizare a unei denumiri de origine protejate sau a unei indicații geografice protejate, precum și despre orice modificare referitoare la acest drept, pentru înscrierea acestor date în Registrul național al denumirilor de origine protejate sau în Registrul național al indicațiilor geografice protejate, după caz, și pentru publicarea acestora în BOPI.

Articolul 11. Efectele înregistrării denumirilor de origine

și indicațiilor geografice

(1) Denumirile de origine și indicațiile geografice înregistrate sînt protejate contra oricărei:

a) utilizări comerciale directe sau indirecte a unei denumiri înregistrate pentru produse neacoperite de înregistrare:

- în măsura în care aceste produse sînt comparabile cu cele înregistrate sub această denumire; sau

- în măsura în care această utilizare permite de a profita de reputația denumirii protejate;

b) uzurpări, imitări sau evocări, chiar dacă originea adevărată a produsului este indicată sau dacă denumirea protejată este folosită în traducere ori este însoțită de o expresie, cum ar fi "de genul", "de tipul", "de stilul", "imitație" ori de alte expresii similare;

c) indicații false sau înșelătoare cu privire la proveniența, originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care figurează pe produs sau pe ambalajul acestuia, în publicitate sau pe documentele aferente produsului respectiv, precum și contra utilizării în calitate de ambalaj a unui recipient de natură să creeze o impresie eronată în privința originii produsului;

d) practici susceptibile să inducă în eroare consumatorul în ceea ce privește originea adevărată a produsului.

Dacă o denumire înregistrată conține în sine denumirea generică a unui produs, utilizarea acestei denumiri generice pentru produsele corespunzătoare nu se consideră contrară lit.a) sau b).

(2) Denumirile protejate nu pot deveni generice.

(3) Denumirea de origine și indicația geografică înregistrate nu pot fi cesionate, licențiate și nu pot face obiectul unor drepturi reale.

(4) Se interzice orice uzurpare abuzivă sau înșelătoare a mențiunii „Denumire de origine protejată” sau „Indicație geografică protejată” și a simbolurilor naționale asociate acestora.

Articolul 12. Efectele înregistrării specialităților

tradiționale garantate

(1) Denumirile specialităților tradiționale garantate înregistrate în conformitate cu prezenta lege sînt protejate împotriva oricărei utilizări abuzive, imitări sau evocări și împotriva oricărei alte

practici care ar putea induce în eroare consumatorul.

(2) Se interzice folosirea în comerț a denumirilor de produse care ar putea fi confundate cu denumirile specialităților tradiționale garantate înregistrate în conformitate cu prezenta lege.

(3) Se interzice orice uzurpare abuzivă sau înșelătoare a mențiunii „Specialitate tradițională garantată” și a simbolului național asociat acesteia.

Articolul 13. Încetarea protecției și decăderea din drepturi

(1) Drepturile obținute în temeiul înregistrării vor înceta:

a) cu efect retroactiv, din data de depozit a cererii, în cazul în care înregistrarea este anulată;

b) cu efect retroactiv, din data începerii procedurii de revocare, în cazul în care protecția este revocată.

(2) Dacă a fost efectuată contrar prevederilor prezentei legi, înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate va fi anulată.

(3) Protecția denumirii de origine sau a indicației geografice va fi revocată dacă:

a) în urma schimbării sau dispariției factorilor naturali și/sau umani specifici ariei geografice delimitate, menționate la art.5, a devenit imposibilă obținerea de produse ce corespund caietului de sarcini;

b) denumirea de origine sau indicația geografică a încetat să mai fie protejată în țara de origine, în cazul în care aria geografică se află într-o altă țară;

c) denumirea de origine sau indicația geografică a încetat să mai fie protejată în condițiile prevăzute de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

(4) Protecția denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate va fi revocată dacă autoritatea competentă desemnată în conformitate cu art. 34 alin. (1) va constata neconcordanțe între caracteristicile reale ale produsului și prevederile respective din caietul de sarcini, în cazul în care acestea nu pot fi remediate în nici un mod.

(5) Dreptul de utilizare a denumirii de origine sau a indicației geografice va înceta:

a) în condițiile prevăzute la alin.(1);

b) în cazul lichidării persoanei juridice sau decesului persoanei fizice care deține acest drept;

c) în cazul în care deținătorul dreptului de utilizare renunță la acest drept printr-o declarație scrisă, depusă la autoritatea competentă desemnată în conformitate cu art. 34 alin. (1) - din data depunerii declarației de renunțare;

d) în baza deciziei autorității competente desemnate în conformitate cu art. 34 alin. (1), în cazul în care acesta va constata nerespectarea prevederilor caietului de sarcini.

Capitolul III

ÎNREGISTRAREA INDICAȚIILOR GEOGRAFICE,

DENUMIRILOR DE ORIGINE ȘI SPECIALITĂȚILOR

TRADIȚIONALE GARANTATE

Articolul 14. Depunerea cererii de înregistrare

(1) Cererea de înregistrare a unei denumiri de origine, a unei indicații geografice sau a unei specialități tradiționale garantate, denumită în continuare cerere, se depune la AGEPI de către un grup ce corespunde prevederilor art.9 alin.(2).

(2) Cererea se depune pe un formular-tip aprobat de AGEPI. Cererea și documentele anexate la ea se prezintă în limba română. În cazul în care documentele anexate sînt perfectate în altă limbă, traducerea lor în limba română se prezintă în termen de 2 luni de la data depunerii cererii.

(3) Cererea se depune prin orice modalitate acceptată de AGEPI, în conformitate cu prevederile Regulamentului.

Articolul 15. Reprezentarea

(1) Persoanele fizice sau juridice care au domiciliul sau sediul principal, sau o întreprindere industrială ori comercială efectivă și funcțională în Republica Moldova acționează în fața AGEPI personal sau prin intermediul unui reprezentant împuternicit printr-o procură.

(2) Persoanele fizice sau juridice care nu au nici domiciliul, nici sediul principal, nici o întreprindere industrială ori comercială efectivă și funcțională în Republica Moldova vor fi reprezentate în fața AGEPI, în orice procedură stabilită de prezenta lege, de un mandatar autorizat împuternicit printr-o procură.

(3) Mandatarii autorizați activează în conformitate cu regulamentul privind activitatea acestora, aprobat de Guvern.

Articolul 16. Condițiile pe care trebuie să le

îndeplinească cererea de înregistrare

(1) Cererea de înregistrare a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice va conține:

- a) numele și adresa solicitantului;
- b) caietul de sarcini specificat la art.8 alin.(2), omologat prin decizia autorității competente;
- c) un document unic în care figurează:

- elementele principale ale caietului de sarcini: denumirea a cărei înregistrare se solicită, o descriere a produsului, inclusiv, dacă este cazul, regulile specifice aplicabile ambalajului și etichetării produsului, precum și o descriere succintă a delimitării ariei geografice;

- o descriere a legăturii produsului cu mediul geografic sau cu originea geografică în sensul art.5 alin.(1) sau (2), după caz, inclusiv, dacă este cazul, elementele specifice ale descrierii produsului sau metodei de producție, care justifică această legătură.

(2) Cererea de înregistrare a unei specialități tradiționale garantate va conține:

- a) numele și adresa solicitantului;
- b) caietul de sarcini specificat la art.8 alin.(3), omologat prin decizia autorității competente;
- c) denumirile și adresele autorităților competente sau organismelor abilitate cu verificarea respectării prevederilor caietului de sarcini, precum și sarcinile precise ale acestora;
- d) documentele ce probează specificitatea și caracterul tradițional al produsului.

(3) Cererea care se referă la o arie geografică situată în afara Republicii Moldova, pe lângă elementele prevăzute la alin.(1) lit.a) și c) sau, după caz, la alin.(2), va fi însoțită de dovada înregistrării, în țara de origine, a acestei denumiri de origine, indicații geografice sau, după caz, specialități tradiționale garantate.

(4) Cererea menționată la alin.(1) sau (2) va fi însoțită de dovada achitării taxei de depunere a cererii.

(5) La cererea depusă prin mandatar autorizat sau prin alt reprezentant se anexează procura de reprezentare.

(6) Condițiile de perfectare și de depunere a cererii de înregistrare a unei denumiri de origine, indicații geografice sau specialități tradiționale garantate, precum și a documentelor anexate la cerere, se stabilesc în Regulament.

Articolul 17. Data de depozit

Data de depozit a cererii de înregistrare a unei denumiri de origine, indicații geografice sau specialități tradiționale garantate este data la care solicitantul a depus la AGEPI cererea cu respectarea prevederilor art.16 alin.(1) sau, după caz, alin.(2) sau (3), precum și alin.(4).

Articolul 18. Retragera și modificarea cererii

(1) Solicitantul, oricând, pînă la data adoptării deciziei de înregistrare a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate, este în drept să solicite la AGEPI:

- a) retragerea cererii;
- b) modificarea, completarea, precizarea sau corectarea documentelor cererii, cu condiția ca aceste acțiuni să nu implice modificarea caietului de sarcini.

(2) Completările și/sau precizările care modifică substanțial denumirea solicitată spre înregistrare nu se admit și nu se iau în considerare, ele pot constitui obiectul unei noi cereri de înregistrare.

(3) Dacă cererea a fost deja publicată, datele privind retragerea acesteia, precum și modificările operate se publică în BOPI.

(4) Procedurile menționate la alin.(1) sînt supuse plății taxelor stabilite, cu excepția cazului cînd acestea au fost solicitate în termen de o lună de la data de depozit.

(5) Condițiile de perfectare, de depunere și de examinare a cererii pentru efectuarea acțiunilor specificate la alin.(1) se stabilesc în Regulament.

Articolul 19. Procedura de examinare a cererii

(1) AGEPI examinează dacă cererea depusă în conformitate cu prevederile art.16 este justificată și dacă întrunește condițiile de protecție stabilite de prezenta lege. Examinarea nu trebuie să dureze mai mult de 12 luni.

(2) Procedura de examinare, specificată la alin.(1), include examinarea respectării condițiilor de depunere a cererii și examinarea de fond.

(3) Pe durata perioadei de examinare a cererii, AGEPI are dreptul să ceară de la solicitant unele completări sau precizări la materialele cererii fără de care examinarea nu poate fi efectuată. În cazul notificării solicitantului, termenul cuprins între data notificării și data recepționării de către AGEPI a răspunsului la notificare nu se ia în considerare la calcularea termenului prevăzut la alin.(1).

(4) Materialele solicitate în conformitate cu alin.(3) vor fi prezentate în termen de 2 luni de la data primirii notificării.

(5) Dacă, în termenul prevăzut la alin.(4), solicitantul nu a prezentat materialele solicitate sau nu a depus o cerere de prelungire a termenului respectiv, cererea se consideră retrasă, fapt ce se notifică solicitantului. Cererea de prelungire a termenului va fi însoțită de dovada achitării taxelor stabilite. Condițiile prelungirii termenelor se stabilesc în Regulament.

Articolul 20. Examinarea respectării condițiilor de

depunere a cererii

(1) În termen de o lună de la data depunerii cererii, AGEPI examinează îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.17 pentru atribuirea unei date de depozit.

(2) În urma examinării efectuate în conformitate cu alin.(1), AGEPI:

a) atribuie dată de depozit, în conformitate cu art.17, dacă se constată că cererea întrunește condițiile de acordare a unei date de depozit;

b) notifică solicitantului iregularitățile constatate și-i acordă pentru remedierea acestora un termen de 2 luni de la data depunerii cererii dacă se constată că cererea nu întrunește condițiile de acordare a unei date de depozit.

(3) În urma notificării specificate la alin.(2) lit.b), AGEPI:

a) atribuie data de depozit la data la care au fost remediate toate iregularitățile dacă solicitantul remediază iregularitățile constatate în termenul prescris;

b) consideră cererea nedepusă, fapt ce este notificat solicitantului, dacă acesta nu remediază iregularitățile constatate în termenul prescris.

(4) AGEPI înscrie datele referitoare la cererea căreia i-a fost atribuită data de depozit în Registrul național al cererilor de înregistrare a denumirilor de origine, în Registrul național al cererilor de înregistrare a indicațiilor geografice sau, după caz, în Registrul național al cererilor de înregistrare a specialităților tradiționale garantate.

(5) În termen de o lună de la data înscrierii datelor referitoare la cerere în registru, AGEPI examinează:

- a) dacă solicitantul corespunde condițiilor prevăzute la art.9 alin.(2) și în Regulament;
- b) corespunderea caietului de sarcini prevederilor art.8 și ale Regulamentului;
- c) conformitatea documentelor anexate la cerere cu prevederile prezentei legi și ale Regulamentului;
- d) dacă taxele pentru acțiunile prevăzute de lege au fost achitate în cuantumurile și în termenele stabilite.

(6) În urma examinării efectuate conform alin.(5), AGEPI:

- a) acceptă cererea în vederea publicării dacă se constată că cererea îndeplinește condițiile prevăzute la alin.(5);
- b) notifică solicitantului iregularitățile constatate și-i cere să le remedieze în termen de 2 luni de la data notificării dacă se constată că cererea nu îndeplinește condițiile stipulate la alin.(5).

(7) Dacă, în urma notificării conform alin.(6) lit.b), solicitantul nu remediază iregularitățile constatate în termenele prescrise sau nu depune o cerere de prelungire a termenului respectiv, cererea se consideră retrasă, fapt care este notificat solicitantului.

Articolul 21. Publicarea cererii

În cazul în care condițiile stabilite la art.20 alin.(6) lit.a) sînt îndeplinite, datele privind cererea se publică în BOPI. Elementele cererii care se publică sînt stabilite în Regulament.

Articolul 22. Opoziția

(1) În termen de 3 luni de la data publicării cererii, orice persoană care are un interes legitim este în drept să formuleze o opoziție la înregistrare.

(2) Opoziția argumentată va fi prezentată în scris la AGEPI, fiind însoțită de dovada achitării taxei stabilite. Dacă taxa nu este achitată în termen, se consideră că opoziția nu a fost formulată. Persoana care a formulat opoziția poate prezenta, în termen de o lună de la data depunerii acesteia, dovezi și argumente suplimentare în susținerea opoziției.

(3) Sînt admisibile spre examinare doar opozițiile parvenite la AGEPI în termenul fixat la alin.(1).

(4) Opoziția formulată împotriva înregistrării denumirii de origine sau indicației geografice este admisibilă numai dacă:

- a) demonstrează că nu sînt respectate condițiile menționate la art.5 alin.(1) ori (2), după caz; sau
- b) demonstrează că denumirea solicitată spre înregistrare va fi contrară prevederilor art.7 alin.(1) lit.d) sau art.7 alin.(2) ori (3); sau
- c) demonstrează că înregistrarea denumirii solicitate va prejudicia existența unei denumiri total sau parțial omonime sau a unei mărci de produse sau servicii ori existența produselor care se află legal pe piață de cel puțin 5 ani pînă la publicarea cererii, prevăzută la art.21; sau
- d) prezintă dovezi care permit să se conchidă că denumirea solicitată spre înregistrare este

generică în sensul art.7 alin.(6).

(5) Opoziția formulată împotriva înregistrării specialității tradiționale garantate este admisibilă doar dacă:

a) arată nerespectarea condițiilor menționate la art. 6; sau

b) demonstrează că denumirea solicitată spre înregistrare va fi contrară prevederilor art. 7 alin. (4) și (5); sau

c) demonstrează că denumirea solicitată spre înregistrare este folosită într-o manieră legală, notorie și semnificativă din punct de vedere economic pentru produse agricole sau alimentare similare.

Articolul 23. Examinarea de fond

(1) În cadrul examinării de fond a cererii, AGEPI examinează:

a) dacă nu sînt motive de refuz specificate la art.7;

b) opozițiile depuse conform art.22.

(2) În funcție de rezultatele examinării de fond, AGEPI adoptă decizia de înregistrare, după caz, a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate ori de respingere a cererii. Decizia se notifică solicitantului în termen de o lună de la data adoptării.

(3) Procedura de examinare a cererii este supusă achitării taxelor stabilite.

Articolul 24. Examinarea opoziției

(1) Dacă opoziția este admisibilă în sensul art.22 alin.(3), AGEPI notifică acest fapt solicitantului, care, în termen de 2 luni de la data notificării, va putea să-și exprime punctul de vedere, și invită părțile să procedeze la consultări pentru a ajunge la un acord.

(2) Dacă între opozant și solicitant a intervenit un acord, acesta trebuie să fie comunicat AGEPI, fiind însoțit de cîte un aviz din ambele părți. Dacă acordul menționat nu atrage după sine modificarea datelor publicate conform art.21 sau modificările operate sînt nesemnificative, AGEPI ia în considerare acordul stabilit și efectuează procedurile prevăzute la art.26. În caz contrar, AGEPI procedează la o nouă examinare conform procedurilor stabilite la art.19.

(3) Dacă părțile nu au ajuns la un acord, AGEPI examinează opoziția în conformitate cu alin.(4)-(7) și adoptă o decizie ținînd cont de uzanțele și tradițiile locale și de riscul efectiv de confuzie.

(4) AGEPI examinează admisibilitatea opoziției, apreciază argumentele părților. Criteriile vizate la art.22 alin.(4) lit.b)-d) sau, după caz, la alin.(5) sînt apreciate în raport cu teritoriul Republicii Moldova, iar în cazul unor drepturi de proprietate intelectuală, în raport cu drepturile protejate pe teritoriul Republicii Moldova.

(5) La cererea solicitantului, titularul unei mărci anterioare care a formulat opoziția va aduce dovada că, pe parcursul a 5 ani înainte de data publicării cererii conform art.21, marca anterioară a făcut obiectul unei utilizări reale în Republica Moldova în raport cu produsele și/sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care este fondată opoziția sau că există motive întemeiate pentru

neutilizare, cu condiția că la această dată marca era înregistrată de cel puțin 5 ani. În lipsa acestei dovezi, opoziția se respinge.

(6) Examinarea opoziției poate fi suspendată la cererea motivată a unei părți pe un termen ce nu depășește 6 luni.

(7) Dacă în urma examinării opoziția este admisă, AGEPI respinge cererea de înregistrare, în caz contrar, respinge opoziția, fapt care se comunică părților.

Articolul 25. Respingerea cererii

(1) AGEPI emite decizia de respingere a cererii de înregistrare dacă:

a) în urma examinării efectuate în conformitate cu art.23, se constată că denumirea solicitată nu întrunește condițiile stabilite de prezenta lege pentru a fi înregistrată, după caz, în calitate de denumire de origine sau de indicație geografică ori că produsul solicitat spre înregistrare nu întrunește condițiile stabilite de prezenta lege pentru a fi înregistrat în calitate de specialitate tradițională garantată;

b) opoziția împotriva înregistrării a fost admisă.

(2) În cazul în care denumirea solicitată spre înregistrare în calitate de denumire de origine sau de indicație geografică conține unul sau mai mulți termeni generici, iar includerea acestor elemente în denumire poate crea dubii în privința ariei de protecție a acesteia, AGEPI cere, drept condiție pentru înregistrare, ca solicitantul să declare că nu invocă nici un drept exclusiv asupra acestor elemente. Această declarație se publică odată cu publicarea cererii de înregistrare a denumirii solicitate sau, după caz, odată cu publicarea datelor privind înregistrarea acesteia.

(3) În cazul în care o cerere este respinsă pe motiv că denumirea solicitată spre înregistrare în calitate de denumire de origine sau de indicație geografică este generică, AGEPI publică informația respectivă în BOPI.

(4) Decizia de respingere nu va fi adoptată înainte de a-i oferi solicitantului posibilitatea de retragere sau de modificare a cererii ori de expunere a punctului de vedere referitor la motivele de refuz.

Articolul 26. Înregistrarea denumirii de origine, indicației

geografice sau specialității tradiționale garantate

(1) În cazul în care, în urma examinării cererii conform art.20 și 23, se constată că sînt îndeplinite condițiile pentru înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate, precum și în cazul în care nu a fost depusă nici o opoziție sau contestație împotriva înregistrării ori opozițiile sau contestațiile depuse au fost respinse, AGEPI decide înregistrarea:

a) denumirii de origine - în Registrul național al denumirilor de origine protejate;

b) indicației geografice - în Registrul național al indicațiilor geografice protejate;

c) specialității tradiționale garantate - în Registrul național al specialităților tradiționale garantate.

(2) În termen de 3 luni de la data adoptării deciziei de înregistrare, AGEPI eliberează solicitantului, la cerere, fără achitarea taxei, certificatul privind dreptul de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate.

(3) Datele referitoare la înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate, precum și datele referitoare la deținătorii dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate se publică în BOPI.

Articolul 27. Registrele

(1) AGEPI ține Registrul național al cererilor de înregistrare a denumirilor de origine, Registrul național al cererilor de înregistrare a indicațiilor geografice, Registrul național al cererilor de înregistrare a specialităților tradiționale garantate, Registrul național al denumirilor de origine protejate, Registrul național al indicațiilor geografice protejate și Registrul național al specialităților tradiționale garantate. În registre se înscriu datele a căror înregistrare este prevăzută de prezenta lege și de Regulament. Orice înscrieri sau modificări efectuate în registre se publică în BOPI.

(2) Registrele menționate la alin.(1) sînt deschise consultării publice.

(3) AGEPI poate elibera extrase din registre, la cerere, cu condiția achitării taxei stabilite.

Articolul 28. Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală

Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală este publicația periodică oficială, editată de AGEPI, în care se publică:

a) date referitoare la obiectele de proprietate industrială înscrise în registrele naționale, inclusiv cele referitoare la denumirile de origine, la indicațiile geografice și la specialitățile tradiționale garantate, precum și alte informații cu privire la acestea, a căror publicare este prevăzută de prezenta lege sau de alte acte normative în domeniu;

b) acte normative naționale și internaționale, comunicări și informații de ordin general, precum și orice alte informații din domeniul proprietății industriale.

Capitolul IV

CONTESTAREA. CONFLICTELE CU

ALTE DREPTURI. CONTROLUL

Articolul 29. Contestarea deciziilor privind cererile de

înregistrare a denumirilor de origine, a
indicațiilor geografice și a specialităților
tradiționale garantate

(1) Orice decizie privind cererile de înregistrare a denumirilor de origine, a indicațiilor geografice sau a specialităților tradiționale garantate poate fi contestată de către părți în termen de 2 luni de la data recepționării ei sau de către persoanele terțe care dețin informația referitor la înregistrarea în cauză - în termenul cuprins între data emiterii deciziei și data înregistrării acestora. Contestația are efect suspensiv.

(2) Contestația se depune la AGEPI și se soluționează de către Comisia de contestații în conformitate cu regulamentul acesteia, aprobat de Guvern.

(3) Contestația, prezentată în scris și argumentată, se consideră depusă numai după achitarea taxei stabilite.

(4) Comisia de contestații emite hotărâri și încheieri conform competenței.

Articolul 30. Examinarea contestației

(1) În cursul examinării contestației, Comisia de contestații invită părțile să-și prezinte observațiile referitor la comunicările prezentate de celelalte părți. Dacă la examinarea contestației apar divergențe cu caracter normativ, se aplică normele Codului de procedură civilă.

(2) În urma examinării contestației, Comisia de contestații va emite una din următoarele hotărâri:

a) de menținere în vigoare a deciziei contestate;

b) de anulare în tot sau în parte a deciziei contestate.

(3) Hotărârea Comisiei de contestații intră în vigoare la data adoptării.

(4) Hotărârea Comisiei de contestații se comunică părților și poate fi atacată la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI în termenele prevăzute de lege.

Articolul 31. Utilizarea denumirilor omonime

Utilizarea unor indicații geografice sau a unor denumiri de origine omonime înregistrate este autorizată numai în cazul când denumirea omonimă înregistrată ulterior este suficient de clar diferențiată de cea înregistrată anterior, ținând cont de necesitatea de a asigura un tratament echitabil producătorilor și de a evita inducerea în eroare a consumatorilor.

Articolul 32. Relațiile dintre denumiri de origine,

indicații geografice și mărci

(1) În cazul în care o denumire de origine sau o indicație geografică este protejată în conformitate cu prezenta lege, cererea de înregistrare a unei mărci ce corespunde uneia dintre situațiile menționate la art.11 și care se referă la aceeași categorie de produse va fi refuzată, cu condiția ca cererea de înregistrare a mărcii să fi fost depusă după data începerii protecției denumirii de origine sau a indicației geografice.

(2) Mărcile înregistrate contrar dispozițiilor alin.(1) vor fi anulate.

(3) Utilizarea unei mărci care corespunde uneia dintre situațiile menționate la art.11, depuse spre înregistrare sau înregistrate cu bună-credință înainte de data începerii protecției, după caz, a denumirii de origine sau a indicației geografice, poate continua în pofida înregistrării denumirii de origine sau a indicației geografice, dacă nu există motive temeinice de anulare a mărcii sau de decădere din drepturi a titularului, în conformitate cu legislația în domeniul mărcilor. În acest caz, denumirea de origine sau indicația geografică poate fi utilizată concomitent cu marca vizată.

Articolul 33. Controlul oficial

(1) Guvernul desemnează, în corespundere cu legislația în vigoare, autoritățile competente cărora le revine responsabilitatea controalelor oficiale efectuate în scopul verificării conformității cu caietele de sarcini corespunzătoare a produselor cu denumire de origine protejată, cu indicație geografică protejată și a specialităților tradiționale garantate.

(1¹) În sensul prezentei legi, controlul oficial vizează:

a) verificarea conformității unui produs cu caietul de sarcini corespunzător;

b) supravegherea utilizării denumirilor înregistrate pentru a descrie produsele plasate pe piață în conformitate cu art. 11 - în cazul denumirilor de origine și indicațiilor geografice și în conformitate cu art. 12 - în cazul specialităților tradiționale garantate.

(2) Orice producător care respectă dispozițiile prezentei legi este în drept să beneficieze de un sistem de control oficial.

(3) AGEPI publică în BOPI și actualizează periodic denumirile și adresele autorităților și organismelor menționate la alin.(1) din prezentul articol și la art.34.

Articolul 34. Controlul respectării caietului de sarcini

(1) Guvernul desemnează, pentru diferite categorii de produse, autoritățile competente abilitate cu atribuții și responsabilități privind omologarea caietelor de sarcini, definitivarea principiilor generale, aprobarea etapelor și procedurilor de control în scopul asigurării respectării caietelor de sarcini în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Controlul respectării caietelor de sarcini pentru denumirile de origine și indicațiile geografice a căror arie geografică delimitată se află pe teritoriul Republicii Moldova și pentru specialitățile tradiționale garantate produse pe teritoriul Republicii Moldova va fi asigurat de autoritatea competentă desemnată în conformitate cu art. 33 alin. (1).

(3) Controlul respectării caietelor de sarcini pentru denumirile de origine și indicațiile geografice a căror arie geografică delimitată se află în afara teritoriului Republicii Moldova și pentru specialitățile tradiționale garantate produse în afara teritoriului Republicii Moldova va fi asigurat de autoritatea desemnată de țara de origine.

(5) Cheltuielile aferente controlului respectării caietului de sarcini sînt suportate de producătorii vizați de acest control.

Articolul 35. Denumiri, mențiuni și simboluri

(1) O denumire de origine sau o indicație geografică protejată în conformitate cu prezenta lege poate fi utilizată doar de către persoanele care dețin dreptul de utilizare a acesteia.

(2) Produsele originare din Republica Moldova comercializate sub o denumire protejată în conformitate cu prezenta lege pot fi marcate cu mențiunile „Denumire de origine protejată” sau „Indicație geografică protejată” și/sau cu simbolurile naționale asociate acestora, aprobate de Guvern.

(3) Produsele originare din alte țări comercializate sub o denumire de origine protejată sau o indicație geografică protejată în conformitate cu prezenta lege pot fi, de asemenea, marcate conform prevederilor alin.(2). (4) Doar producătorii care respectă caietul de sarcini sînt în drept să facă referință la o specialitate tradițională garantată pe etichete, în publicitate sau în documentele

aferente produsului agricol sau alimentar.

(5) În cazul cînd se face referință la o specialitate tradițională garantată pe eticheta produsului agricol sau alimentar fabricat în Republica Moldova, denumirea produsului va fi însoțită de mențiunea „Specialitate tradițională garantată” și/sau de simbolul național asociat acesteia, aprobat de Guvern.

(6) Pentru specialitățile tradiționale garantate produse în afara teritoriului Republicii Moldova, mențiunea specificată la alin.(5) este facultativă.

Articolul 36. Condiții de utilizare a denumirilor

specialităților tradiționale garantate

(1) Începînd cu data publicării informației referitoare la înregistrarea specialității tradiționale garantate, denumirea înregistrată în Registrul național al specialităților tradiționale garantate poate fi utilizată doar pentru desemnarea produsului agricol sau alimentar ce corespunde caietului de sarcini în calitate de specialitate tradițională garantată, cu respectarea prevederilor art. 35 alin. (4), (5) și (6).

(3) Pentru denumirile specialităților tradiționale garantate înregistrate într-o singură limbă, grupul solicitant poate prevedea în caietul de sarcini că, la comercializarea produsului, este posibil să figureze pe etichetă, pe lîngă denumirea produsului în limba originală, o mențiune în alte limbi care precizează că produsul a fost obținut conform tradițiilor regiunii sau țării de unde provine cererea.

Articolul 37. Modificarea caietului de sarcini

(1) Un grup care corespunde prevederilor art. 9 alin. (2) și care are un interes legitim poate solicita înscrierea modificărilor în caietul de sarcini și, dacă este cazul, în documentul unic, menționat la art. 16 alin. (1) lit. c), pentru o denumire de origine, pentru o indicație geografică sau pentru o specialitate tradițională garantată, după caz. Cererea corespunzătoare va conține o descriere a modificărilor solicitate și justificarea acestora.

(2) Cererea de înscriere a modificărilor conform alin. (1) din prezentul articol va fi însoțită de:

a) o decizie a autorității competente desemnate în conformitate cu art. 34 alin. (1) privind aprobarea modificărilor, dacă aria geografică delimitată se află pe teritoriul Republicii Moldova;

b) dovada operării modificărilor respective în țara de origine, dacă aria geografică delimitată se află în afara teritoriului Republicii Moldova.

(3) În cazul în care modificarea caietului de sarcini, solicitată conform alin. (1), atrage după sine una sau mai multe modificări care nu sînt minore, cererea de înscriere a modificărilor este supusă examinării, publicării, precum și este deschisă formulării opozițiilor.

(4) Cererile de înscriere a modificărilor depuse de solicitanții autohtoni din sectorul vitivinicol, precum și opozițiile referitoare la aceste cereri se prezintă de către un grup, în sensul prevederilor art. 9 alin. (2), sau de către opozant, după caz, Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și se examinează conform procedurii aprobate de către acesta. În cazul aprobării modificărilor solicitate, autoritatea menționată transmite AGEPI, în termen de 5 zile lucrătoare din data aprobării acestora, informația respectivă pentru publicare în BOPI și pentru înscriere în registrele specificate la alin. (12) din prezentul articol.

(5) În cazul în care modificările a căror înscriere este solicitată conform alin. (1) sînt minore, înscrierea acestora se efectuează fără a recurge la procedurile prevăzute la alin. (3).

(6) Pentru ca o modificare să fie considerată minoră, în cazul denumirilor de origine protejate și indicațiilor geografice protejate, aceasta nu trebuie:

a) să se refere la caracteristicile esențiale ale produsului;

b) să modifice legătura menționată la art. 8 alin. (2) lit. f);

c) să includă o schimbare a denumirii sau a unei părți a denumirii produsului;

d) să afecteze aria geografică delimitată; sau

e) să genereze restricții suplimentare în ceea ce privește comercializarea produsului sau a materiilor prime.

(7) Pentru ca o modificare să fie considerată minoră, în cazul specialităților tradiționale garantate, aceasta nu trebuie:

a) să se refere la caracteristicile esențiale ale produsului;

b) să introducă schimbări esențiale ale metodei de producție; sau

c) să includă o schimbare a denumirii sau a unei părți a denumirii produsului.

(8) În cazul solicitării înscrierii modificărilor pentru o specialitate tradițională garantată, pe lângă opozițiile prevăzute la art. 22 alin. (5), sînt admisibile și opozițiile care demonstrează existența unui interes economic pentru producerea specialității tradiționale garantate.

(9) Opozițiile depuse împotriva înscrierii modificărilor în caietul de sarcini sînt supuse mutatis mutandis procedurilor de examinare prevăzute la art. 24. Faptul depunerii opoziției este notificat de către AGEPI autorității competente desemnate în conformitate cu art. 34 alin. (1), care, în termen de 2 luni de la data notificării, își va exprima punctul de vedere.

(10) Dacă, în urma adoptării de către autoritățile administrației publice a unor măsuri sanitare sau fitosanitare obligatorii, se solicită înscrierea unor modificări temporare ale caietului de sarcini, cererea de înscriere a modificărilor va fi însoțită de actele doveditoare corespunzătoare, iar informația referitoare la înscrierea acestora va fi publicată fără a fi supusă procedurii de opoziție.

(11) Cererea de înscriere a modificărilor, specificată la alin. (1) sau la alin. (10), după caz, se depune la AGEPI. Condițiile de perfectare, de depunere și de examinare a cererii de înscriere a modificărilor se stabilesc în Regulament.

(12) În cazul în care, în urma examinării cererii de înscriere a modificărilor, se constată că sînt îndeplinite toate condițiile prevăzute de prezenta lege și de Regulament, precum și în cazul în care nu a fost depusă nicio opoziție împotriva înscrierii modificărilor ori opozițiile depuse au fost respinse, AGEPI înscrie modificările operate și justificarea acestora în Registrul național al denumirilor de origine protejate, în Registrul național al indicațiilor geografice protejate sau în Registrul național al specialităților tradiționale garantate, după caz, și publică informația respectivă în BOPI.

Articolul 38. Interzicerea utilizării denumirii de origine,

indicației geografice sau denumirii

specialității tradiționale garantate

(1) Orice persoană fizică sau juridică care pretinde că:

- o denumire de origine,

- o indicație geografică sau

- o denumire a unei specialități tradiționale garantate, rezervată conform art.36 alin.(2), care sînt protejate în conformitate cu prezenta lege, sînt utilizate, în prejudiciul său direct sau indirect și contrar dreptului său, pentru un produs natural sau prelucrat, avînd o altă origine, sau, după caz, lipsit de specificitatea corespunzătoare este în drept să ceară interzicerea utilizării acestei denumiri sau indicații.

(2) Uniunile și asociațiile pentru apărarea drepturilor consumatorilor sau producătorilor, care activează de cel puțin 6 luni, sînt în drept să procedeze în conformitate cu prevederile alin.(1) în privința drepturilor pe care vor dori să le apere.

(3) Cererea privind interzicerea utilizării unei denumiri de origine protejate, unei indicații geografice protejate sau a denumirii unei specialități tradiționale garantate, rezervate conform art.36 alin.(2), se depune la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI.

Articolul 39. Anularea înregistrării, revocarea protecției

sau a dreptului de utilizare

(1) Dacă, în urma controlului efectuat în conformitate cu prevederile art.33 sau 34, se constată că nu mai este asigurată respectarea condițiilor stabilite în caietul de sarcini pentru un produs care beneficiază de o denumire de origine protejată ori de o indicație geografică protejată sau pentru o specialitate tradițională garantată, înregistrată în conformitate cu prezenta lege, autoritatea competentă inițiază revocarea protecției ori, după caz, decide revocarea dreptului de utilizare a denumirii respective. Decizia autorității competente cu privire la revocarea dreptului de utilizare poate fi atacată în conformitate cu prevederile Codului administrativ.

(2) Orice persoană fizică sau juridică care are un interes legitim poate cere anularea înregistrării sau revocarea protecției denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate ori, după caz, a dreptului de utilizare a denumirii de origine sau a indicației geografice.

(3) Prevederile alin.(2) se aplică mutatis mutandis uniunilor și asociațiilor pentru apărarea drepturilor consumatorilor sau ale producătorilor, care activează de cel puțin 6 luni, în privința drepturilor pe care vor dori să le apere.

(4) Cererea de anulare a înregistrării sau de revocare a protecției denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate ori, după caz, a dreptului de utilizare a denumirii de origine sau a indicației geografice, în temeiul prevederilor alin. (2), se depune la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI.

(5) Autoritățile competente desemnate în conformitate cu art. 34 alin. (1) vor notifica AGEPI informația privind revocarea protecției sau revocarea dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate în termen de 5 zile lucrătoare din data rămîinerii

definitive a deciziei corespunzătoare.

Capitolul V

ÎNREGISTRAREA INTERNAȚIONALĂ

A DENUMIRILOR DE ORIGINE

Articolul 40. Prevederi generale

Prevederile prezentei legi se aplica mutatis mutandis și înregistrărilor internaționale ale denumirilor de origine, conform Aranjamentului de la Lisabona, care au ca țară de origine sau care își extind efectele în Republica Moldova, cu excepția cazurilor când acest aranjament prevede altfel.

Articolul 41. Cererea internațională

(1) Cererea internațională pentru o denumire de origine înregistrată în Registrul național al denumirilor de origine protejate, care are ca țară de origine Republica Moldova, se depune la Biroul Internațional prin intermediul AGEPI.

(2) Cererea internațională specificată la alin.(1) poate fi depusă de persoanele fizice sau juridice care dețin dreptul de utilizare a denumirii de origine respective.

(3) Cererea internațională va fi perfectată în conformitate cu prevederile Regulamentului de aplicare a Aranjamentului de la Lisabona.

Articolul 42. Efectele înregistrării internaționale a

denumirii de origine având ca țară de

origine Republica Moldova

(1) Înregistrarea internațională, având ca țară de origine Republica Moldova, efectuată de Biroul Internațional, asigură, fără reînnoire, pe toată durata de protecție a denumirii respective în Republica Moldova, protecția acesteia în țările membre ale Aranjamentului de la Lisabona, care nu au făcut declarații de refuz la acordarea protecției sau care le-au retras ulterior.

(2) Protecția internațională a denumirii de origine, menționată la alin.(1), va înceta în cazul în care denumirea respectivă va decădea din protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Articolul 43. Taxele pentru cererea internațională

(1) La depunerea cererii internaționale se vor achita următoarele taxe:

a) la AGEPI - pentru recepționarea, verificarea, examinarea și transmiterea cererii la Biroul Internațional;

b) la Biroul Internațional - pentru înregistrarea denumirii de origine conform prevederilor art.7 al Aranjamentului de la Lisabona.

(2) Taxele prevăzute la alin.(1) lit.b) pot fi achitate direct sau pot fi transferate la Biroul Internațional prin intermediul AGEPI.

(3) În cazul neachitării taxelor, cererea internațională se consideră nedepusă.

Articolul 44. Procedura de verificare a cererii

internaționale la AGEPI

(1) În termen de o lună de la data recepționării, AGEPI examinează și verifică documentele cererii internaționale în vederea respectării prevederilor art.41 alin.(3) și corespunderii datelor cererii cu cele înscrise în Registrul național al denumirilor de origine protejate.

(2) Dacă cererea corespunde prevederilor prezentei legi și ale Regulamentului de aplicare a Aranjamentului de la Lisabona, AGEPI semnează cererea și expediază un exemplar al acesteia pe adresa Biroului Internațional, iar un alt exemplar - solicitantului, drept confirmare a depunerii cererii.

(3) Dată a înregistrării internaționale este data la care cererea, conținând toate elementele prevăzute în Regulamentul de aplicare a Aranjamentului de la Lisabona, este recepționată de Biroul Internațional.

(4) Dacă, în urma verificării efectuate în conformitate cu prevederile alin.(1), sînt depistate greșeli sau inexactități, AGEPI le notifică solicitantului și îl invită să le remedieze într-un termen rezonabil, ținînd cont de prevederile alin.(3).

Articolul 45. Procedura de examinare a înregistrării

internaționale notificate de Biroul

Internațional

(1) Orice înregistrare internațională notificată de către Biroul Internațional este supusă procedurii de opoziție, conform art.22, și examinării de fond, conform art.23, în aceleași condiții ca și cererea depusă direct la AGEPI.

(2) În cazul cînd înregistrarea internațională supusă examinării conform alin.(1) nu întrunește condițiile de protecție prevăzute de prezenta lege sau cînd a fost formulată o opoziție împotriva acestei înregistrări, AGEPI emite o declarație de refuz, pe care o notifică Biroului Internațional.

(3) Termenul prevăzut pentru comunicarea declarației de refuz nu va depăși 1 an de la data recepționării de către AGEPI a notificării Biroului Internațional privind înregistrarea internațională în cauză.

(4) Orice procedură prevăzută de lege, ulterioară emiterii declarației de refuz menționate la alin.(2), va fi efectuată direct între AGEPI și solicitant, reprezentat de un mandatar autorizat.

(5) AGEPI, conform procedurilor prevăzute, va informa Biroul Internațional despre retragerea totală sau parțială a declarațiilor de refuz, precum și despre toate hotărârile definitive ale instanțelor judecătorești cu privire la revocarea protecției sau la anularea înregistrărilor internaționale.

(6) Dacă, în urma examinării în conformitate cu alin.(1) a unei înregistrări internaționale notificate de Biroul Internațional, se constată că denumirea de origine corespunzătoare a fost utilizată pe teritoriul Republicii Moldova de către terți pînă la data notificării, AGEPI va acorda terților un termen de cel mult 2 ani pentru sistarea utilizării denumirii respective și va comunica acest fapt Biroului Internațional în termen de 3 luni de la expirarea termenului prevăzut la alin.(3).

Articolul 46. Efectele înregistrării internaționale

(1) Orice înregistrare internațională notificată de Biroul Internațional, începînd cu data înregistrării internaționale, are aceleași efecte ca și în cazul în care cererea de înregistrare a denumirii de origine corespunzătoare ar fi fost depusă direct la AGEPI.

(2) În cazul cînd AGEPI nu a notificat Biroului Internațional nici o declarație de refuz în conformitate cu art.45 alin.(2) sau cînd declarația de refuz a fost ulterior retrasă, total sau parțial, protecția, în Republica Moldova, a denumirii de origine corespunzătoare înregistrării internaționale în cauză, începînd cu data menționată la alin.(1) al prezentului articol, va fi aceeași ca și în cazul în care această denumire ar fi fost înregistrată direct la AGEPI.

(3) În cazul cînd declarația de refuz specificată la art.45 alin.(2) nu a fost ulterior retrasă, se consideră că în Republica Moldova înregistrarea internațională corespunzătoare nu a produs efectele menționate la alin.(1) și (2) ale prezentului articol.

(4) O denumire de origine care corespunde prevederilor alin.(2) nu va putea fi considerată ca devenită generică atîta timp, cît ea va fi protejată ca denumire de origine în țara de origine.

Capitolul VI

ASIGURAREA RESPECTĂRII DREPTURILOR

Articolul 47. Acțiunea privind încălcarea drepturilor

(1) Orice persoană fizică sau juridică, alte entități interesate, al căror drept a fost lezat prin utilizarea ilegală a unei indicații geografice protejate, a unei denumiri de origine protejate sau a unui drept referitor la o specialitate tradițională garantată, cu cauzarea de prejudicii directe sau indirecte, este în drept să inițieze o acțiune în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile și interesele legitime.

(2) Sînt în drept să inițieze o acțiune privind încălcarea drepturilor, conferite prin art.11 și 12, următoarele persoane:

a) deținătorul dreptului de utilizare a indicației geografice protejate, a denumirii de origine protejate sau a unui drept referitor la o specialitate tradițională garantată;

b) alte persoane fizice sau juridice ori entități care au dreptul de a reprezenta deținătorul dreptului de utilizare sau organizațiile create în acest scop, cu condiția că acestea din urmă activează de cel puțin 6 luni.

(3) În procedura de examinare a cauzei ce ține de încălcarea dreptului de utilizare, pîrîtul poate contesta dreptul de utilizare care a generat conflictul, cerînd anularea sau revocarea acestui drept.

(4) Examinarea acțiunii va fi suspendată pînă la soluționarea definitivă a chestiunii privind valabilitatea dreptului de utilizare.

Articolul 48. Acțiunea de declarare a neîncălcării

drepturilor

(1) Orice persoană care consideră că împotriva sa ar putea fi inițiată o procedură de încălcare a unui drept referitor la o denumire de origine protejată sau la o indicație geografică protejată poate, pînă la inițierea unei atare proceduri, să ceară adoptarea unei decizii judecătorești prin care

să se constate că produsul său nu aduce atingere denumirii protejate. În cursul examinării cererii, instanța poate atrage în proces orice persoană interesată, inclusiv deținătorul dreptului de utilizare.

(2) În cazul în care, conform alin.(1), instanța a adoptat o hotărîre definitivă de neîncălcare, nu mai poate fi intentată o acțiune de încălcare a unui drept referitor la o denumire de origine protejată sau la o indicație geografică protejată față de aceeași persoană în raport cu același produs.

(3) Cheltuielile de judecată și alte cheltuieli legate de procedurile judiciare, inclusiv cheltuielile suportate de către deținătorul dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate, trebuie să fie suportate de persoana care a intentat acțiunea privind declarația de neîncălcare.

(4) Instanța de judecată care examinează o acțiune privind declarația de neîncălcare trebuie să determine quantumul cheltuielilor suportate de către deținătorul dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate, care trebuie să fie achitate de către persoana care a intentat acțiunea privind declarația de neîncălcare.

Articolul 49. Măsuri de asigurare a probelor pînă la

intentarea acțiunii

(1) Orice persoană îndreptățită care a prezentat elemente de probă suficiente pentru a-și sprijini afirmațiile conform cărora drepturile sale sînt încălcate poate cere instanței judecătorești sau unei alte autorități competente, pînă la inițierea unui proces împotriva acțiunilor ilegale, aplicarea de măsuri prompte și provizorii pentru asigurarea probelor relevante, sub rezerva asigurării protecției informațiilor confidențiale și cu condiția depunerii unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente adecvate, necesare pentru repararea prejudiciilor ce ar putea fi cauzate pîrîtului în cazul în care nu va fi constatată prezența unei încălcări.

(2) În vederea luării măsurilor de asigurare a probelor, instanța este în drept:

a) să ceară descrierea detaliată a produselor în litigiu, cu sau fără prelevare de eșantioane;

b) să pună sechestru pe produsele în litigiu;

c) să pună sechestru pe materialele și instrumentele utilizate la producerea și/sau distribuirea produselor în litigiu, precum și pe documentele referitoare la ele.

(3) Procedura de aplicare a măsurilor de asigurare a probelor prevăzute în prezentul articol și la art.50 o folosește instanța judecătorească în conformitate cu prevederile respective ale Codului de procedură civilă. Măsurile de asigurare a probelor se vor lua cu participarea executorului judiciar și, după caz, a reprezentantului autorității competente desemnate în conformitate cu art. 33 alin. (1), care vor putea fi asistați de un ofițer de poliție.

Articolul 50. Asigurarea probelor în cazuri de urgență

(1) Măsurile de asigurare a probelor pot fi stabilite fără a-l audia pe pîrît dacă orice întîrziere poate cauza o daună ireparabilă deținătorului de drepturi sau dacă există un risc de distrugere a probelor. Încheierea judecătorească va fi adusă imediat la cunoștință părții afectate.

(2) Încheierea de asigurare a probelor poate fi atacată în instanța judecătorească.

(3) Instanța judecătorească va aplica măsurile de asigurare a probelor cu condiția ca

recurentul să depună o cauțiune sau o garanție echivalentă adecvată, destinată să asigure compensarea prejudiciilor suportate de pîrît conform art.51 alin.(2).

Articolul 51. Nulitatea măsurilor de asigurare a probelor

(1) Măsurile de asigurare a probelor vor fi nule sau nevalabile:

a) dacă reclamantul nu intențează, în termen de 20 de zile lucrătoare sau de 31 de zile calendaristice de la data emiterii încheierii cu privire la măsurile de asigurare a probelor, o acțiune în instanța judecătorească privind încălcarea drepturilor;

b) ca urmare a oricărei acțiuni sau inacțiuni prejudiciabile a reclamantului;

c) dacă s-a constatat că nu a existat o încălcare sau o tentativă de încălcare a drepturilor;

d) în alte cazuri prevăzute de legislația în vigoare.

(2) În cazul în care măsurile de asigurare a probelor au cauzat prejudicii și au fost declarate nule sau nevalabile, reclamantul va achita pîrîtului o despăgubire corespunzătoare.

Articolul 52. Prezentarea și asigurarea probelor în cadrul

acțiunii privind încălcarea drepturilor

(1) Dacă o parte prezintă dovezi că pretențiile sale sînt fondate și informații precum că anumite probe se află în gestiunea părții opuse, instanța judecătorească va dispune ca aceste probe să fie prezentate într-un număr suficient și rezonabil, sub rezerva asigurării protecției informației confidențiale. În cazul în care încălcarea drepturilor este comisă la scară comercială, instanța poate dispune suplimentar părților prezentarea de documente bancare, financiare sau comerciale.

(2) În cazul în care o parte la proces refuză nemotivat accesul la informațiile necesare sau tergiversează cu rea-credință prezentarea acestora, fapt ce împiedică soluționarea litigiului, instanța se pronunță în privința admiterii sau respingerii acțiunii în baza informațiilor prezentate, inclusiv a plîngerii sau a pretenției prezentate de către partea lezată prin împiedicarea accesului la informații, cu condiția acordării posibilității de audiere a părților referitor la pretențiile sau la elementele de probă ale acestora.

Articolul 53. Dreptul la informare

(1) Dacă în procesul examinării unui litigiu se constată că sînt încălcate drepturile ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată, instanța judecătorească poate cere ca informațiile privind originea și rețelele de distribuire a produselor sau a serviciilor care încalcă aceste drepturi să fie furnizate de pîrît și/sau de orice altă persoană care:

a) a fost găsită în posesia produselor contrafăcute destinate comercializării;

b) a fost găsită beneficiind, în scop comercial, de servicii cu produse contrafăcute;

c) a fost găsită prestînd, în scop comercial, servicii utilizate în activități de contrafacere; sau

d) a fost indicată, de către persoana menționată la lit.a), b) sau c), ca fiind implicată în acțiunile de producere, fabricare sau distribuire a produselor ori de prestare a serviciilor.

(2) Informațiile menționate la alin.(1) cuprind, după caz:

a) numele și adresa producătorului, distribuitorului, furnizorului, deținătorilor anteriori ai mărfurilor sau serviciilor, precum și ale vânzătorilor angro și cu amănuntul prezumtivi;

b) date despre cantitățile de produse fabricate, livrate, primite sau comandate, precum și despre prețul mărfurilor sau al serviciilor respective.

(3) Prevederile alin.(1) și (2) se aplică fără a aduce atingere altor prevederi legale care:

a) acordă deținătorului dreptul de a primi informații mai detaliate;

b) reglementează utilizarea în cauzele civile sau penale a informațiilor comunicate în conformitate cu prezentul articol;

c) stabilesc răspunderea pentru abuz de dreptul la informare;

d) dau posibilitatea de a fi refuzată prezentarea de informații ce ar constrânge persoana menționată la alin.(1) să recunoască propria sa participare sau participarea rudelor sale apropiate la o încălcare a unui drept ce decurge dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată; sau

e) reglementează protecția confidențialității surselor de informare sau procesarea datelor cu caracter personal.

Articolul 54. Măsurile de asigurare a acțiunii privind

încălcarea drepturilor

(1) Dacă instanța judecătorească a stabilit faptul sau iminența încălcării drepturilor ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată, ea poate, la cererea deținătorului de drepturi, să dispună luarea de măsuri de asigurare a acțiunii privind încălcarea drepturilor contra pîrîtului și/sau intermediarilor, cum ar fi:

a) să pronunțe, cu titlu provizoriu, o încheiere de interzicere a oricăror acțiuni ce constituie încălcare a drepturilor sau să permită continuarea acțiunilor, cu condiția depunerii unei cauțiuni suficiente să asigure despăgubirea deținătorului de drepturi;

b) să pună sechestru pe produsele suspectate că aduc atingere drepturilor pentru a preveni introducerea lor în circuitul comercial;

c) să pună sechestru, cu titlu provizoriu, pe orice proprietate a pîrîtului, inclusiv să dispună blocarea conturilor bancare, prezentarea documentelor bancare, financiare sau comerciale, dacă încălcarea a fost comisă la scară comercială și există riscul de nerecuperare a prejudiciilor.

(2) Instanța judecătorească poate dispune măsurile prevăzute la alin.(1) al prezentului articol fără a-l audia pe pîrît. În acest caz se aplică mutatis mutandis prevederile art.50.

Articolul 55. Măsuri corrective

(1) În cazul în care se stabilește că a avut loc o încălcare a drepturilor, instanța judecătorească poate dispune, la cererea reclamantului, luarea de măsuri referitor la produsele despre care s-a constatat că încalcă un drept ce decurge dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată și, după caz, referitor

la materialele și instrumentele care au servit la crearea și fabricarea acestor produse. Printre aceste măsuri vor figura, în special:

- a) retragerea provizorie din circuitul comercial;
- b) retragerea definitivă din circuitul comercial; sau
- c) distrugerea.

(2) Măsurile menționate la alin.(1) se realizează din contul pîrîtului, cu excepția cazului cînd există motive temeinice care se opun acestui lucru.

(3) La examinarea cererii de aplicare a măsurilor corective, instanța judecătorească se va conduce de principiul de echitate, luînd în considerare gravitatea încălcării, remediile ordonate, precum și interesele persoanelor terțe.

Articolul 56. Asigurarea executării hotărîrii judecătorești

În cazul în care a fost emisă o hotărîre judecătorească de constatare a încălcării drepturilor ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată, instanța judecătorească, la cererea deținătorului de drepturi, poate lua măsuri de asigurare a executării hotărîrii, prin care pîrîtul va fi somat să înceteze orice acțiune ce constituie încălcare a drepturilor deținătorului. În acest scop, instanța judecătorească poate cere depunerea de către pîrît a unei cauțiuni sau garanții echivalente adecvate. Deținătorul de drepturi poate cere dispunerea acestor măsuri și împotriva intermediarilor de ale căror servicii beneficiază un terț la încălcarea drepturilor ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată.

Articolul 57. Măsurile de alternative

În cazul în care pîrîtul a acționat neintenționat sau din imprudență, el va fi obligat de instanța judecătorească, la cererea persoanei interesate, să achite unele despăgubiri pecuniare, în locul măsurilor de asigurare a respectării drepturilor prevăzute de prezentul capitol, dacă aplicarea măsurilor în cauză i-ar fi cauzat pagube disproporționale și dacă despăgubirea pecuniară pentru reclamant este rezonabil satisfăcătoare.

Articolul 58. Despăgubirile

(1) La cererea părții lezate, pîrîtul care a încălcat drepturile ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată cu bună-știință sau avînd motive rezonabile de a ști acest lucru va achita deținătorului de drepturi despăgubirile pentru prejudiciile pe care acesta le-a suportat în mod real din cauza încălcării drepturilor sale. La stabilirea despăgubirilor se va ține cont de toate aspectele relevante, cum ar fi consecințele economice negative, inclusiv beneficiul ratat, suportate de partea lezată, orice profit obținut ilegal de pîrît și, după caz, de alte aspecte, cum ar fi prejudiciul moral cauzat deținătorului dreptului din cauza atingerii aduse drepturilor sale.

(2) În cazul cînd a comis o încălcare din neștiință sau fără a avea motive rezonabile de a ști acest lucru, pîrîtul este obligat să recupereze beneficiile ratate sau pagubele aduse deținătorului de drepturi, stabilite conform legii.

Articolul 59. Publicarea hotărîrilor judecătorești

(1) În cadrul acțiunilor privind încălcarea drepturilor ce decurg dintr-o indicație geografică protejată, dintr-o denumire de origine protejată sau dintr-o specialitate tradițională garantată, instanța judecătorească competentă poate să dispună, la cererea reclamantului și din contul persoanei care a încălcat dreptul protejat, măsuri corespunzătoare în scopul difuzării informației privind hotărârea judecătorească, inclusiv afișarea acesteia, precum și publicarea integrală sau parțială a hotărârii.

(2) Instanța judecătorească competentă va putea dispune și măsuri suplimentare de publicitate corespunzătoare împrejurărilor speciale, inclusiv o publicitate de mare amploare.

(3) Instanța judecătorească va remite AGEPI o copie de pe hotărârea definitivă.

Capitolul VII

DISPOZIȚII COMUNE

Articolul 60. Competența în soluționarea litigiilor

(1) Litigiile care apar la aplicarea prezentei legi se soluționează de Comisia de contestații a AGEPI, de judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI sau de un arbitraj specializat.

(2) Comisia de contestații a AGEPI soluționează litigiile privind contestarea deciziilor emise de subdiviziunile AGEPI.

(3) Judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI soluționează litigiile privind:

a) acordarea dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate;

b) încălcarea drepturilor conferite prin înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate;

c) acțiunile de apărare a dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate;

d) anularea înregistrării unei denumiri de origine, indicații geografice sau specialități tradiționale garantate;

e) revocarea protecției unei denumiri de origine, indicații geografice sau specialități tradiționale garantate;

f) revocarea dreptului de utilizare a denumirii de origine sau a indicației geografice protejate;

g) acțiunile referitoare la declarația de neîncălcare a dreptului;

h) măsurile de asigurare a probelor pînă la intentarea acțiunii;

i) măsurile preventive și provizorii prevăzute la art.56;

k) examinarea contestațiilor depuse împotriva hotărîrilor Comisiei de contestații a AGEPI.

(4) Arbitrajul specializat examinează litigiile apărute atît în relațiile contractuale, cît și în cele necontractuale, ce țin de proprietatea industrială, și anume privind:

a) dobândirea dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate;

b) acordarea și folosirea drepturilor conferite prin înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice sau specialității tradiționale garantate;

c) încălcarea dreptului de utilizare a denumirii de origine protejate sau a indicației geografice protejate;

d) alte litigii ce nu țin de activitatea autorităților publice.

Articolul 61. Taxele

(1) Depunerea și examinarea cererii de înregistrare a denumirii de origine, a indicației geografice și a specialității tradiționale garantate, înaintarea opoziției, a contestației, înregistrarea denumirii de origine, indicației geografice și specialității tradiționale garantate, precum și efectuarea altor acțiuni cu semnificație juridică ce țin de procedurile de examinare a cererii și de protecția juridică a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate sînt supuse taxelor.

(2) Acțiunile pentru care se percepe taxă și quantumul acesteia se stabilesc de Guvern.

(3) Taxele se achită de solicitant, de deținătorul dreptului de utilizare sau de alte persoane fizice sau juridice împuternicite.

(4) Taxele plătite, cu excepția taxei pentru depunerea cererii de înregistrare a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate, se restituie plătitorului, la cererea acestuia, în cazul cînd procedurile pentru care acestea au fost plătite nu au început.

(5) Taxa plătită într-un quantum mai mic decît cel stabilit se ia în considerare după achitarea diferenței, iar procedura începe din momentul cînd taxa este achitată integral.

(6) Taxa de înregistrare a denumirii de origine, a indicației geografice sau a specialității tradiționale garantate care nu a fost plătită în termenul stabilit poate fi achitată ulterior, în decursul a 6 luni de la data termenului omis, cu o majorare de 50%.

(7) În cazul cînd se solicită efectuarea procedurilor în regim de urgență, taxa se majorează cu 100%, iar termenul de efectuare a acțiunilor respective se reduce de 2 ori.

(8) Opozițiile și contestațiile organelor centrale de specialitate ale administrației publice și ale autorităților administrației publice locale se examinează fără plată în cazul în care acestea acționează în interes public.

Articolul 62. Drepturile persoanelor fizice și juridice

Străine

Persoanele fizice și juridice străine beneficiază de drepturile acordate prin prezenta lege la fel ca și persoanele fizice și juridice din Republica Moldova.

Capitolul VIII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 63. Intrarea în vigoare și aplicabilitatea

prezentei legi

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării, cu excepția articolelor 49, 50, 51 și 52, care vor fi puse în aplicare odată cu intrarea în vigoare a modificărilor corespunzătoare operate în Codul de procedură civilă.

(1¹) Prezenta lege este compatibilă cu prevederile Directivei 2004/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind respectarea drepturilor de proprietate intelectuală (publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 157 din 30 aprilie 2004), precum și cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 343 din 14 decembrie 2012) și cu Regulamentul (CE) nr. 607/2009 al Comisiei din 14 iulie 2009 de stabilire a unor norme de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 479/2008 al Consiliului în ceea ce privește denumirile de origine protejate și indicațiile geografice protejate, mențiunile tradiționale, etichetarea și prezentarea anumitor produse vitivinicole (publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 193 din 24 iulie 2009).

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr.588-XIII din 22 septembrie 1995 privind mărcile și denumirile de origine a produselor.

(3) Se stabilește că:

a) cererile de înregistrare a denumirilor de origine ale căror proceduri de examinare nu s-au încheiat pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi se examinează în modul stabilit de prezenta lege;

b) denumirile de origine înregistrate la AGEPI pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi se echivalează, în ceea ce privește regimul juridic, cu denumirile de origine înregistrate în conformitate cu prezenta lege;

c) litigiile care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în proces de examinare se vor soluționa în conformitate cu normele legii în vigoare la data apariției litigiului.

Articolul 64. Organizarea executării prezentei legi

Guvernul, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) va prezenta Parlamentului propuneri privind aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;

b) va aduce propriile acte normative în concordanță cu prezenta lege;

c) va adopta acte normative necesare aplicării prezentei legi.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI Marian LUPU

Nr.66-XVI. Chișinău, 27 martie 2008.